

Η Μεγάλη Επίκληση:
Η Χρήση και η Σημασία της

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το
Σχέδιο πάνω στη Γη.

* Πολλές θρησκείες πιστεύουν σε έναν Παγκόσμιο Διδάσκαλο, έναν «Ερχόμενο», τον οποίον αποκαλούν με διάφορα ονόματα, όπως Κύριο Μεϊτρέγια, Ιμάμ Μαχντί, Κάλκι Αβατάρ και Μποντισάτβα. Αυτές οι εκφράσεις χρησιμοποιούνται ορισμένες φορές σε διασκευές της Μεγάλης Επίκλησης για ανθρώπους συγκεκριμένων δογμάτων.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Η ομορφιά και η ισχύς αυτής της Επίκλησης βρίσκεται στην απλότητά της και στην έκφραση ορισμένων κεντρικών αληθειών – την αλήθεια για την ύπαρξη μιας βασικής Νοημοσύνης την Οποία αόριστα ονομάζουμε Θεό, την αλήθεια ότι πίσω από όλα τα εξωτερικά φαινόμενα η κινητήρια δύναμη του σύμπαντος είναι η Αγάπη, την αλήθεια ότι μια μεγάλη Ατομικότητα που οι Χριστιανοί ονόμασαν Χριστό, ήρθε στη γη και ενσωμάτωσε αυτή την αγάπη, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κατανοήσουμε, την αλήθεια ότι τόσο η αγάπη όσο και η νοημοσύνη είναι αποτελέσματα εκείνου που αποκαλείται Θέληση του Θεού και, τέλος, την αυταπόδεικτη αλήθεια ότι μόνο μέσω της ίδιας της *ανθρωπότητας* το θείο Σχέδιο μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Ολόκληρη η Επίκληση αναφέρεται σε αυτό το επικρεμάμενο, επισκιάζον και αποκαλυπτικό απόθεμα ενέργειας, που αποτελεί την άμεση αιτία όλων των γεγονότων πάνω στη γη και που υποδεικνύει την ανάδυση εκείνου που είναι νέο και καλύτερο. Τα γεγονότα αυτά καταδεικνύουν την προώθηση της ανθρώπινης συνείδησης σε μεγαλύτερα ύψη και σε μεγαλύτερο φως.

Η συνήθης επικλητική δέηση ήταν ως τώρα ιδιοτελής στη φύση της και πρόσκαιρη στη διατύπωσή της. Οι άνθρωποι προσεύχονταν για τον εαυτό τους, επικαλούνταν τη θεία βοήθεια για εκείνους που αγαπούσαν, έδιναν μια υλική ερμηνεία στις βασικές ανάγκες τους. Αυτή η Επίκληση είναι μια παγκόσμια προσευχή. Δεν περιέχει προσωπική έκκληση ή προσωρινή επικλητική παρόρμηση. Εκφράζει την ανάγκη της ανθρωπότητας και διαπερνά όλες τις δυσκολίες, αμφιβολίες και αμφισβητήσεις –φτάνοντας κατευθείαν στη Διάνοια και την Καρδιά του Ενός μέσα στον Οποίο ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε– Εκείνου που θα παραμείνει μαζί μας «μέχρις ότου και ο τελευταίος κουρασμένος προσκνητής βρει το δρόμο του για το σπίτι».

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων. Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Στην πρώτη στροφή έχουμε αναφορά στη Διάνοια του Θεού ως εστιακό σημείο του θείου φωτός. Αναφέρεται στην ψυχή όλων των πραγμάτων. Ο όρος ψυχή, έχοντας ως κύρια ιδιότητά της τη φώτιση, περιλαμβάνει την ανθρώπινη ψυχή και εκείνο το ολοκληρωμένο σημείο φωτός που θεωρούμε ως την «επισκιάζουσα» ψυχή της ανθρωπότητας. Η ψυχή αυτή κομίζει φως και μεταδίδει φώτιση. Είναι αναγκαίο να θυμόμαστε διαρκώς ότι το φως είναι δρώσα ενέργεια.

Όταν επικαλούμαστε τη Διάνοια του Θεού και λέμε: «Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων, το φως ας κατέλθει στη Γη», εκφράζουμε μία από τις μεγάλες ανάγκες της ανθρωπότητας και –αν η επίκληση και προσευχή σημαίνουν κάτι– η απάντηση είναι βέβαιη και θετική. Το γεγονός ότι άνθρωποι σε κάθε ηλικία και σε κάθε κατάσταση, ένοιωσαν την παρότρυνση να εκφράσουν μια έκκληση για βοήθεια προς το αόρατο Πνευματικό Κέντρο, αποτελεί ένα ξεκάθαρο σημάδι ότι ένα τέτοιο Κέντρο υπάρχει. Η Επίκληση είναι τόσο αρχαία όσο και η ίδια η ανθρωπότητα.

Ο Χριστός μας είπε ότι οι άνθρωποι «ηγάπησαν μάλλον το σκότος ή το φως, ην γαρ πονηρά αυτών τα έργα». Ωστόσο, μια από τις μεγάλες αναδυόμενες ομορφιές της τωρινής εποχής είναι ότι φως πέφτει σε κάθε σκοτεινό τόπο και δεν υπάρχει τίποτε κρυφό που να μην αποκαλυφθεί. Οι άνθρωποι αναγνωρίζουν το τωρινό σκοτάδι και τη δυστυχία και συνεπώς καλωσορίζουν το φως. Η φώτιση των διανοιών των ανθρώπων, ώστε να μπορέσουν να δουν τα πράγματα όπως είναι, να μπορέσουν να κατανοήσουν τα ορθά κίνητρα και τον τρόπο που θα επιφέρουν ορθές ανθρώπινες σχέσεις, αποτελεί πλέον ύψιστη ανάγκη. Στο φως που φέρνει η φώτιση θα δούμε τελικά φως και θα έλθει η ημέρα όπου χιλιάδες άνθρωποι και αναρίθμητοι όμιλοι θα μπορέσουν να πουν μαζί με τον Ερμή και τον Χριστό: «Εγώ ειμί (ή εμείς είμαστε) το φως του κόσμου».

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Στη δεύτερη στροφή εφελκύεται η Καρδιά του Θεού και εξετάζεται το εστιακό σημείο της αγάπης. Αυτή η «καρδιά» του εκδηλωμένου κόσμου είναι η πνευματική Ιεραρχία – ο μεγάλος αυτός διαβιβαστικός πράκτορας της αγάπης σε κάθε μορφή της θείας εκδήλωσης.

Η αγάπη είναι ενέργεια που πρέπει να φτάσει στις καρδιές ανδρών και γυναικών και να γονιμοποιήσει την ανθρωπότητα με την ποιότητα της στοργικής κατανόησης. Αυτό αποκτά έκφραση όταν αγάπη και νοημοσύνη έρθουν σε επαφή.

Όταν οι μαθητές αρχίσουν να εργάζονται υπό την αναγνώριση του Χριστού, τότε θα έρθει ο καιρός που Αυτός θα μπορέσει να κινηθεί ανοιχτά και πάλι μεταξύ των ανθρώπων. Θα μπορέσει να αναγνωρισθεί δημόσια και έτσι θα εκτελέσει το έργο Του στα εξωτερικά επίπεδα της ζωής εξίσου καλά όπως και στα εσωτερικά. Ο Χριστός είπε όταν αποχαιρετούσε τους μαθητές Του: «Ίδού εγώ μεθ' υμών ειμί πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνας».

Όταν έρθει ο Χριστός, θα υπάρξει άνθηση μιας μεγάλης δραστηριότητας του δικού Του τύπου συνείδησης. Θα εξαπολύσει στον κόσμο των ανθρώπων την ισχύ και την εξέχουσα ενέργεια της ενορατικής αγάπης. Τα αποτελέσματα της διανομής αυτής της ενέργειας της αγάπης θα είναι διπλά:

Πρώτον, η δρώσα ενέργεια της στοργικής κατανόησης θα κινητοποιήσει μια τεράστια αντίδραση ενάντια στη δύναμη του μίσους. Το μίσος, η χωριστικότητα και ο αποκλεισμός θα φτάσουν να θεωρούνται σαν το μόνο αμάρτημα, γιατί θα αναγνωρισθεί ότι όλα τα αμαρτήματα –όπως αναφέρονται και θεωρούνται πλέον ως σφάλματα– πηγάζουν μόνο από το μίσος ή από το προϊόν του, την αντικοινωνική συνείδηση. Δεύτερον, αναρίθμητοι άνδρες και γυναίκες σε κάθε χώρα θα συγκροτήσουν ομάδες για την προώθηση της καλής θέλησης και για τη δημιουργία ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Θα είναι τόσο μεγάλος ο αριθμός τους, ώστε από μια μικρή και σχετικά ασήμαντη μειονότητα θα γίνουν η μεγαλύτερη και πιο σημαντική δύναμη στον κόσμο.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων – Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Στην τρίτη στροφή δίνεται μια προσευχή ώστε η ανθρώπινη θέληση να μπορέσει να συμμορφωθεί με τη θεία θέληση, παρ' ότι αυτή μπορεί να μην είναι κατανοητή. Υπάρχει η ένδειξη σε αυτές τις τρεις γραμμές ότι η ίδια η ανθρωπότητα δεν μπορεί προς το παρόν να συλλάβει το σκοπό του Θεού, εκείνη την όψη της θείας θέλησης που ζητά άμεση έκφραση πάνω στη Γη. Συνεπώς, καθώς ο σκοπός της Θέλησης του Θεού επιζητεί να επηρεάσει την ανθρώπινη θέληση, εκφράζεται με ανθρώπινους όρους ως *καλή θέληση, ζωντανή απόφαση ή σταθερή πρόθεση να επέλθουν ορθές ανθρώπινες σχέσεις*.

Η θεία θέληση, όπως είναι ουσιαστικά, παραμένει το μεγάλο μυστήριο. Ακόμη και ο Χριστός ο Ίδιος, αγωνίστηκε με το πρόβλημα της θείας θέλησης και απευθύνθηκε στον Πατέρα τη στιγμή που αντιλήφθηκε για πρώτη φορά την έκταση και την περιπλοκή της αποστολής Του ως παγκόσμιου σωτήρα. Τότε κραύγασε δυνατά: «Πάτερ, πλην μη το θέλημά μου, αλλά το σον γινέσθω». Οι λέξεις αυτές σήμαναν την εγκατάλειψη των μέσων δια των οποίων Αυτός επιχείρησε να λυτρώσει την ανθρωπότητα και Του υπέδειξαν αυτό που εκείνη τη στιγμή μπορεί να φαινόταν σαν προφανής αποτυχία και ότι η αποστολή Του παρέμενε ανεκπλήρωτη. Επί δύο χιλιάδες χρόνια σχεδόν βρισκόταν σε αναμονή προκειμένου να φέρει αυτήν την αποστολή σε πέρας, δεδομένου ότι δεν μπορεί να προχωρήσει στην επωμισθείσα αποστολή Του δίχως την αμοιβαία δράση της ανθρωπότητας.

Αυτή η Επίκληση είναι ειδικά και ουσιαστικά το Μάντραμ του Ίδιου του Χριστού και ο «ήχος του

εκπέμφθηκε» σε ολόκληρο τον κόσμο με την από μέρους Του εκφώνηση και με τη χρήση του από την πνευματική Ιεραρχία. Τώρα τα λόγια του πρέπει να εξαπλωθούν σε ολόκληρο τον κόσμο με την εκφώνησή του από τους ανθρώπους παντού και η έννοιά του πρέπει να εκφραστεί από την ανθρωπότητα στον κατάλληλο χρόνο. Τότε θα μπορέσει ο Χριστός πάλι «κατέλθει στη Γη» και «να δει το μόχθο της ψυχής Του και να ικανοποιηθεί».

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί Και είτε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Στην τέταρτη στροφή, έχοντας επικαλεσθεί τις τρεις όψεις ή δυναμικότητες της Διάνοιας, της Αγάπης και της Θέλησης, έχουμε την ένδειξη της αγκυροβόλησης όλων αυτών των δυνάμεων στην ανθρωπότητα καθαυτή, «το Κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων». Εδώ και μόνο εδώ, μπορούν όλες αυτές οι τρεις θείες ποιότητες –σε χρόνο και χώρο– να εκφραστούν και να εκπληρωθούν. Εδώ και μόνο εδώ, μπορεί αληθινά να γεννηθεί η αγάπη, να λειτουργήσει ορθά η νοημοσύνη και, η Θέληση του Θεού να καταδειχτεί ως αποτελεσματική θέληση για το καλό. Από την ανθρωπότητα, μόνη και αβοήθητη (παρεκτός του θείου πνεύματος μέσα σε κάθε ανθρώπινο ον), μπορεί να «σφραγισθεί η πύλη του κακού».

Η τελευταία σειρά της τέταρτης στροφής ίσως χρειάζεται ακόμη κάποια επεξήγηση. Συνιστά έναν συμβολικό τρόπο έκφρασης της ιδέας, να καταστούν οι κακοποιοί σκοποί αδρανείς και αναποτελεσματικοί. Δεν υπάρχει κάποια ιδιαίτερη τοποθεσία όπου ενοικεί το κακό. Η Καινή Διαθήκη στο βιβλίο της Αποκάλυψης μιλά για το κακό, για την καταστροφή του διαβόλου και για την αποδυνάμωση του Σατανά.

Η «πύλη του κακού» διατηρείται ανοιχτή από την ανθρωπότητα λόγω των εγωιστικών επιθυμιών, του μίσους και της χωριστικότητάς της, της απληστίας της, των φυλετικών και εθνικών της φραγμών, της κατώτερης προσωπικής φιλοδοξίας της και της αγάπης της για δύναμη και βία. Καθώς η καλή θέληση και το φως διαχύνονται στις διάνοιες και τις καρδιές, οι κακές αυτές ποιότητες και οι κατευθυνόμενες αυτές ενέργειες που κρατούν ανοιχτή την πύλη του κακού, θα παραχωρούν τη θέση τους στη λαχτάρα για ορθές ανθρώπινες σχέσεις, στην απόφαση να δημιουργηθεί ένας καλύτερος και πιο ειρηνικός κόσμος και στην παγκόσμια έκφραση της θέλησης-για-το καλό. Καθώς οι ποιότητες αυτές θα αντικαθιστούν τις παλιές και ανεπιθύμητες, η πύλη του κακού συμβολικά θα κλείνει βραδέως υπό το μεγάλο βάρος της κοινής γνώμης και από την ορθή ανθρώπινη επιθυμία. Αυτό, ενδεχομένως, τίποτε δεν θα μπορέσει να το σταματήσει.

Έτσι το αρχικό Σχέδιο θα αποκατασταθεί πάνω στη γη. Ταυτόχρονα η θύρα προς στον κόσμο της πνευματικής πραγματικότητας θα ανοίξει για την ανθρωπότητα και θα κλείσει η θύρα όπου ενοικεί το κακό. Έτσι, μέσα από το «κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων», το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός λειτουργεί και καταφέρνει ένα θανάσιμο πλήγμα στο κακό, την ιδιοτέλεια και τη χωριστικότητα, σφραγίζοντάς τα εσαεί μέσα στον τάφο (μέσα στην κάμαρα) του θανάτου. Με αυτόν τον τρόπο, επίσης, θα εκπληρωθεί ο σκοπός του Δημιουργού των πάντων.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Είναι φανερό ότι οι τρεις πρώτες στάντζες ή στροφές επικαλούνται, καλούν ή απευθύνουν έκκληση στις τρεις όψεις της θείας ζωής που αναγνωρίζονται οικουμενικά – τη διάνοια του Θεού, την αγάπη του Θεού και τη θέληση ή σκοπό του Θεού. Η τέταρτη στροφή υποδεικνύει τη σχέση της ανθρωπότητας με τις τρεις αυτές ενέργειες της νοημοσύνης, της αγάπης και της θέλησης και τη βαθιά ευθύνη του ανθρώπινου γένους να προχωρήσει στη διάδοση της αγάπης και του φωτός πάνω στη γη ώστε να αποκατασταθεί το Σχέδιο. Το Σχέδιο αυτό προσκαλεί την ανθρωπότητα στην έκφραση της Αγάπης και καλεί άνδρες και γυναίκες να «αφήσουν το φως τους να λάμψει». Ακολουθεί έπειτα το τελικό ιεροπρεπές αίτημα, αυτό το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός, που λειτουργεί μέσω του ανθρώπινου βασιλείου, να μπορέσει «να σφραγίσει την πύλη του κακού».

Η τελευταία σειρά περιέχει κατόπιν την ιδέα της αποκατάστασης, υποδεικνύοντας τον βασικό τόνο του μέλλοντος και τον ερχομό της ημέρας, όπου η αρχική ιδέα του Θεού και η αρχική Του πρόθεση δεν θα ματαιώνονται πλέον από την ανθρώπινη ελεύθερη βούληση και το κακό, τον καθαρό υλισμό και την ιδιοτέλεια. Τότε, ο θείος σκοπός μπορεί να επιτευχθεί μέσα από τη μετουσίωση των καρδιών και των στόχων της ανθρωπότητας.

ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ

Η Μεγάλη Επίκληση, αν διαδοθεί πλατιά, μπορεί να γίνει για τη νέα παγκόσμια θρησκεία ό,τι υπήρξε η Κυριακή Προσευχή για το Χριστιανισμό και ο 23ος Ψαλμός για τους πνευματικά σκεπτόμενους Εβραίους. Υπάρχουν τρεις προσεγγίσεις για τη μεγάλη αυτή Προσευχή ή Επίκληση:

1. Εκείνη του ευρύτερου κοινού.
2. Εκείνη των εσωτεριστών ή των ζηλωτών και μαθητών του κόσμου.
3. Εκείνη των Μελών της Ιεραρχίας.

Πρώτον, το γενικό κοινό θα τη θεωρήσει ως μία προσευχή προς τον Υπερβατικό Θεό. Μπορεί να μην Τον αναγνωρίσουν ακόμη ως ενυπάρχοντα στη δημιουργία Του, όμως θα την εκπέμψουν πάνω στα φτερά της ελπίδας για φως και αγάπη και ειρήνη τα οποία αδιαλείπτως λαχταρούν. Θα τη θεωρήσουν, επίσης, ως μία προσευχή για τη φώτιση όλων των κυβερνητών και ηγετών σε κάθε όμιλο, οι οποίοι χειρίζονται παγκόσμια ζητήματα, ως μία προσευχή για την εισροή αγάπης και κατανόησης μεταξύ των ανθρώπων, έτσι ώστε να μπορούν να ζουν ειρηνικά ο ένας με τον άλλο, ως μία παράκληση για την εκπλήρωση της θέλησης του Θεού, –μια θέληση για την οποία δεν μπορούν να γνωρίζουν τίποτε και η οποία τους φαίνεται πάντα τόσο ανεξιχνίαστη και παμπεριεκτική, με αποτέλεσμα, ως κανονική τους αντίδραση, να επιδεικνύουν υπομονή και προθυμία να απέχουν από την αμφισβήτηση– και, επίσης, ως μία προσευχή για την ενδυνάμωση της ανθρώπινης ευθύνης, προκειμένου τα αναγνωρισμένα τωρινά δεινά που τόσο βασανίζουν και ενοχλούν την ανθρωπότητα να εξαλειφθούν. Τέλος, θα τη θεωρήσουν ως μία προσευχή για να μπορέσει να αποκατασταθεί μια κάπως απροσδιόριστη πρωταρχική κατάσταση μακάριας ευτυχίας και να εξαφανισθεί από τη γη κάθε δυστυχία και πόνος. Κάτι, που είναι γι' αυτούς, απόλυτα καλό και χρήσιμο και άμεσα εφικτό.

Δεύτερον, οι εσωτεριστές, οι ζηλωτές και οι πνευματικά σκεπτόμενοι άνθρωποι θα την προσεγγίσουν με βαθύτερη και μεγαλύτερη κατανόηση. Σε αυτούς θα μεταδώσει την αναγνώριση του κόσμου των αιτίων και Εκείνων που στέκουν υποκειμενικά πίσω από τις παγκόσμιες υποθέσεις, των πνευματικών Διευθυνόντων της ζωής μας. Αυτοί, στέκουν έτοιμοι να ενισχύσουν όσους διαθέτουν αληθινό όραμα και είναι έτοιμοι όχι μόνο να υποδείξουν τον λόγο των συμβάντων στους διάφορους τομείς της ανθρώπινης διαβίωσης, αλλά και να προβούν σε εκείνες τις αποκαλύψεις που θα επιτρέψουν στην ανθρωπότητα να προχωρήσει έξω από το σκοτάδι και μέσα στο φως. Με τη θεμελιώδη αυτή στάση, η ανάγκη για μια πλατιά έκφραση των υποκειμένων αυτών γεγονότων θα γίνει προφανής και θα ωριμάσει μια εποχή πνευματικής εκπαίδευσης που θα σχεδιάσουν οι μαθητές και θα προωθήσουν οι εσωτεριστές. Η εποχή αυτή άρχισε το 1875, όταν αναγγέλθηκε το γεγονός της ύπαρξης των Διδασκάλων της Σοφίας. Προωθήθηκε, παρά την εσφαλμένη παρουσίαση, την επίθεση εναντίον της ιδέας και τους χλευασμούς. Η αναγνώριση της ουσιαστικής φύσης της διαθέσιμης μαρτυρίας και η εμφάνιση μιας ενορατικής ανταπόκρισης από αποκρυφιστές σπουδαστές και πολλούς διανοούμενους σε ολόκληρο τον κόσμο, υπήρξε υποβοηθητική.

Ένας νέος τύπος μυστικιστή πρόκειται να αναγνωριστεί. Οι άνθρωποι αυτοί διαφέρουν από τους μυστικιστές του παρελθόντος, λόγω του πρακτικού τους ενδιαφέροντος στις τρέχουσες παγκόσμιες υποθέσεις και όχι μόνο στα θρησκευτικά και εκκλησιαστικά ζητήματα. Διακρίνονται από την έλλειψη ενδιαφέροντος για την προσωπική τους ανάπτυξη, από την ικανότητά τους να βλέπουν τον ενυπάρχοντα Θεό σε κάθε πίστη και όχι μόνο στο δικό τους ιδιαίτερο κλάδο θρησκευτικής δοξασίας, καθώς επίσης και από την ικανότητά τους να ζουν τη ζωή τους στο φως της θείας Παρουσίας. Όλοι οι μυστικιστές το κατόρθωσαν λίγο ή πολύ, αλλά ο σύγχρονος μυστικιστής διαφέρει από εκείνους του παρελθόντος στο ότι είναι ικανός να υποδείξει καθαρά στους άλλους τις τεχνικές της Ατραπού· συνδυάζει κεφαλή και καρδιά, νοημοσύνη και αίσθημα συν μια ενορατική αντίληψη που έλειπε μέχρι τώρα.

Ο δρόμος των σύγχρονων μυστικιστών φωτίζεται τώρα από το καθαρό φως της Πνευματικής Ιεραρχίας και όχι μόνο από το φως της δικής τους ψυχής και αυτό είναι κάτι που θα συμβαίνει όλο και περισσότερο.

Τρίτον, και οι δύο αυτοί όμιλοι –το γενικό κοινό και οι ζηλωτές του κόσμου στις διαβαθμισμένες τάξεις τους– έχουν ανάμεσά τους εκείνους που ξεχωρίζουν από τον γενικό μέσο όρο, λόγω του ότι διαθέτουν μια βαθύτερη ενορατική αντίληψη και κατανόηση. Αυτοί κινούνται σε μια «ενδιάμεση ζώνη», ως διαμεσολαβητές μεταξύ μαζών και εσωτεριστών από τη μια και μεταξύ εσωτεριστών και Μελών της Ιεραρχίας από την άλλη. Μην λησμονείτε ότι και Εκείνοι χρησιμοποιούν αυτή τη μεγάλη Επίκληση και ότι *δεν περνά ούτε μέρα που να μην την εκφωνεί ο Ίδιος ο Χριστός*.

Η χρήση αυτής της Επίκλησης ή Προσευχής και η αναδυόμενη προσδοκία της έλευσης του Χριστού αποτελούν σήμερα τη μεγαλύτερη ελπίδα της ανθρωπότητας. Μεγάλοι Υιοί του Θεού ήρθαν πάντα ανταποκρινόμενοι σε αίτημα της ανθρωπότητας και πάντα θα έρχονται, ενώ Αυτός τον Οποίο σήμερα άπαντες οι άνθρωποι αναμένουν, *βρίσκεται στο δρόμο Του*.

ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Η επιστήμη της επίκλησης είναι στην πραγματικότητα η νοήμων οργάνωση της πνευματικής ενέργειας και των δυνάμεων της αγάπης και, όταν αυτή ασκείται αποτελεσματικά, θα εφελκύσει την ανταπόκριση των πνευματικών Όντων που μπορούν να εργαστούν ανοιχτά στα πλαίσια της ανθρωπότητας και έτσι να εγκαθιδρύσουν μια στενή σχέση και μια συνεχή επικοινωνία ανάμεσα στην ανθρωπότητα και την πνευματική Ιεραρχία.

Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η επίκληση είναι τριών ειδών. Υπάρχει η ασυνείδητα εκφερόμενη μαζική αίτηση και η επικλητική έκκληση που σταλάζει από τις καρδιές των ανθρώπων σε κάθε εποχή κρίσης, όπως η σημερινή. Η επικλητική αυτή κραυγή υψώνεται αδιάκοπα από όλους όσους ζουν στο μέσο της συμφοράς και απευθύνεται σε εκείνη τη δύναμη, πέρα από αυτούς τους ίδιους, για την οποία συναισθάνονται ότι μπορεί και πρέπει να προσέλθει για να τους βοηθήσει τη στιγμή της έσχατης ανάγκης τους. Η μεγάλη και άναρθρη αυτή επίκληση υψώνεται σήμερα παντού. Υπάρχει κατόπιν το επικλητικό πνεύμα που εκφράζουν με ειλικρίνεια άνδρες και γυναίκες, καθώς μετέχουν στις τελετουργίες των θρησκειών τους επωφελούμενοι της ευκαιρίας της κοινής λατρείας και προσευχής για να υποβάλουν τα αιτήματά τους για αρωγή ενώπιον του Θεού. Αυτός ο όμιλος, προστιθέμενος στις μάζες των ανθρώπων, υψώνει ένα μεγάλο κύμα επικλητικής δέησης, ενώ η μαζική τους πρόθεση είναι σαφής αυτή την εποχή και η επίκλησή τους ανέρχεται ως τον Ύψιστο. Τέλος, έχουμε τους εκπαιδευμένους μαθητές και ζηλωτές του κόσμου, που χρησιμοποιούν ορισμένες μορφές λέξεων, ορισμένες προσεκτικά καθορισμένες επικλήσεις και –καθώς το κάνουν– εστιάζουν την επικλητική κραυγή και την επικλητική έκκληση των δύο άλλων ομίλων και τους προσδίδουν ορθή διεύθυνση και δύναμη. Και οι τρεις αυτοί όμιλοι, συνειδητά ή ασυνείδητα, έρχονται σε δραστηριότητα αυτό τον καιρό και η ενωμένη τους προσπάθεια εγγυάται μια επακόλουθη εφέλκυση.

Με την επικλητική προσευχή ή έφεση –δεν έχει σημασία ποια λέξη χρησιμοποιείται– πνευματικές ενέργειες γίνονται διαθέσιμες και έρχονται σε δράση, ενώ με την διαυγή αντίληψη, την κατευθυνόμενη σκέψη και τη νοητική σύλληψη μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενα ανθρωπίνης επιθυμίας.

Αυτή η Επίκληση είναι ουσιαστικά μια προσευχή που συνθέτει την ύψιστη επιθυμία, την έφεση και την πνευματική αίτηση καθαρής της ψυχής της ίδιας της ανθρωπότητας. Με αυτόν τον τρόπο πρέπει να χρησιμοποιηθεί.

Αυτή η Επίκληση είναι ουσιαστικά μια προσευχή που συνθέτει την ύψιστη επιθυμία, την έφεση και την πνευματική αίτηση της καθαρής ψυχής της ίδιας της ανθρωπότητας. Με αυτό τον τρόπο πρέπει να χρησιμοποιηθεί.

Όταν τη χρησιμοποιεί ο εκπαιδευμένος μαθητής ή ο εκπαιδευόμενος ζηλωτής, θα λαμβάνεται η στάση του διαλογισμού – που σημαίνει μια στάση συγκέντρωσης, πνευματικής διεύθυνσης και

δεκτικότητας. Έπειτα ο μαθητής θα προσεύχεται κρατώντας τη στάση του διαλογισμού (μια εσωτερική νοητική στάση και σταθερή θεώρηση), αλλά εφαρμόζοντας τη μέθοδο της προσευχής, ως δυναμικού μέσου για την εδραίωση και διατήρηση ορθών πνευματικών και ανθρώπινων σχέσεων. Όταν βρίσκεται σε στάση διαλογισμού και χρησιμοποιεί την προσευχή (δια της Επίκλησης), ο μαθητής εδραιώνει μια σχέση με τη μάζα της ανθρωπότητας, που διαφορετικά δεν θα ήταν εφικτή, υλοποιώντας την αναγνωρισμένη αν και ανέκφραστη ανάγκη της. Επίσης, ο μαθητής επιτυγχάνει μια σχέση με την πνευματική Ιεραρχία, η οποία εφελκύεται από την μαζική επιθυμία.

Ένας γιγαντιαίος ομαδικός διαλογισμός συνεχίζεται σε πολλές και διάφορες φάσεις πάνω στον πλανήτη μας. Όλες οι διαλογιστικές μονάδες και οι όμιλοι στοχασμού σχετίζονται μεταξύ τους μέσα από την ενότητα του πνευματικού κινήτρου. Επιζητούν στενότερη συνεργασία και προσπαθούν να φέρουν το διαλογιστικό τους έργο –συνειδητά ή ασυνειδητά– σε ένα καθεστώς θετικής οικουμενικής ηρεμίας, έτσι ώστε η διατύπωση της πνευματικής επιθυμίας να μπορέσει να προωθηθεί με επιτυχία και η λήψη της πνευματικής ενέργειας να καταστεί *μία ενωμένη λήψη*. Μια μεγάλη προσπάθεια ευθυγράμμισης συνεχίζεται μέσω ατομικής προσευχής, διαλογισμού και επίκλησης, η οποία καθώς δυναμώνει μπορεί να υπηρετήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Ο καθένας μπορεί να συμβάλει μέσω της ρύθμισης σκέψεων και ιδεών, μέσω της καλλιέργειας ενός πνεύματος αγάπης και με τη χρήση της Μεγάλης Επίκλησης, δια της οποίας, αυτές οι πνευματικές δυνάμεις και ενέργειες –που τόσο απελπιστικά χρειάζονται– μπορούν να εφελκυστούν.

Συγκεντρωθείτε πάνω στην Επίκληση από τη σκοπιά που ενσωματώνει τη θεία πρόθεση και συνοψίζει τα συμπεράσματα της σκέψης του Θεού. Συγκεντρώστε τις σκέψεις του διαλογισμού και τη δύναμη του στοχασμού σας πάνω της. *Αναζητήστε την υποκείμενη αφηρημένη ιδέα σε αυτήν την Επίκληση*. Βρίσκεται εκεί. Χρησιμοποιήστε τις φράσεις της ως αναβαθμούς προς ορισμένα επίπεδα σκέψης ανέφικτα μέχρι τώρα.

Η ΠΡΟΕΛΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ

Η ανθρωπότητα επικαλείται τη θεία προσέγγιση με διάφορους τρόπους: με την αδιαμόρφωτη, άφωνη έκκληση των μαζών, όπως επίσης με τη σχεδιασμένη και καθορισμένη επίκληση του πνευματικά προσανατολισμένου ζηλωτή, του πεπεισμένου με νοήμονα τρόπο εργάτη.

Μικρή προσοχή δόθηκε στον παράγοντα της επίκλησης όπως εκφράστηκε από τους λαούς του κόσμου. Ωστόσο, ανά τους αιώνες, η επικλητική κραυγή της ανθρωπότητας υψώθηκε προς την πνευματική Ιεραρχία και έφερε ανταπόκριση. Ας το διευκρινίσουμε: η πνευματική δήλωση του Σρι Κρίσνα, που απαντάται στο Άσμα του Κυρίου, την *Μπαγκαβάτ Γκιτά*, ήταν μια αναγγελία, προπαρασκευαστική της έλευσης του Χριστού. Στο Άσμα Αυτός λέγει:

«Όταν υπάρχει μαρasmus του νόμου και άνοδος της ανομίας σε κάθε πλευρά, τότε εκδηλώνομαι. Για τη σωτηρία των δικαίων και τον όλεθρο εκείνων που πράττουν το κακό, για τη σταθερή εδραίωση του Νόμου, γεννιέμαι από εποχή σε εποχή».

Στην άνομη και φαύλη περίοδο της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ήλθε ο Χριστός.

Ένα άλλο παράδειγμα μιας αξιοσημείωτης και αρχαιότατης επίκλησης απαντάται στην *Γκαγιάτρι* όπου οι άνθρωποι επικαλούνται τον Ήλιο με τα λόγια:

«Αποκάλυψέ μας την όψη του αληθινού πνευματικού Ήλιου κρυμμένου από ένα δίσκο χρυσού φωτός, ώστε να μπορέσουμε να γνωρίσουμε την αλήθεια και να εκπληρώσουμε ακέραιο το καθήκον μας, καθώς πορευόμαστε προς τα άγια Πόδια Σου».

Εδώ θα πρέπει, επίσης, να προστεθούν οι Τέσσερις Ευγενείς Αλήθειες, όπως εξαγγέλθηκαν από τον Βούδα, οι οποίες είναι πολύ γνωστές σε όλους μας, καθώς συνοψίζουν τις αιτίες και τις πηγές όλων των προβλημάτων που αφορούν την ανθρωπότητα. Υπάρχουν πολλές μεταφράσεις για αυτές τις αλήθειες και όλες μεταδίδουν την ίδια λαχτάρα και έκκληση και σημασία. Στη διάρκεια της Ιουδαϊκής εποχής παραδόθηκε μία οδηγία για την ανθρώπινη διαγωγή με τα λόγια των Δέκα Εντολών. Πάνω σε αυτές βασίστηκε ο ανθρώπινος νόμος και θεμελιώθηκαν οι νόμοι που διέπουν τις σχέσεις των λαών στη Δύση. Στη συνέχεια ήλθε ο Χριστός και μας έδωσε το θεμελιώδη νόμο του σύμπαντος, το

νόμο της αγάπης. Μας έδωσε επίσης την Κυριακή Προσευχή με την έμφασή της στην Πατρότητα του Θεού, την έλευση της Βασιλείας και τις ορθές ανθρωπίνες σχέσεις.

Σήμερα, η ανθρωπότητα στέκει σε ένα ιδιάζον και μοναδικό μεταίχμιο μεταξύ ενός παρελθόντος δυστυχίας και ενός μέλλοντος πλήρους υποσχέσεων, αν η επανεμφάνιση του Χριστού αναγνωρισθεί και αναληφθεί η προετοιμασία για την έλευσή Του. Το παρόν είναι γεμάτο υποσχέσεις και, επίσης, πλήρες δυσκολιών. Στα χέρια των ανθρώπων, σήμερα και στο άμεσο μέλλον, βρίσκεται η μοίρα του κόσμου και –αν μπορεί να ειπωθεί ευλαβικά– η άμεση δραστηριότητα του Χριστού. Η αγωνία του πολέμου και η απελπισία ολόκληρης της ανθρωπίνης οικογένειας οδήγησαν τον Χριστό, το 1945, να καταλήξει σε μια μεγάλη απόφαση – απόφαση που εκφράστηκε με δύο σπουδαιότερες δηλώσεις. Ανήγγειλε στη συγκεντρωμένη πνευματική Ιεραρχία και σε όλους τους υπηρέτες και μαθητές Του στη Γη ότι αποφάσισε να έρθει πάλι σε φυσική επαφή με την ανθρωπότητα, αν πραγματοποιούσαν τα αρχικά στάδια της εδραίωσης ορθών ανθρωπίνων σχέσεων. Έδωσε στον κόσμο (προς χρήση του «καθημερινού ανθρώπου») μια από τις παλαιότερες προσευχές που έγιναν ποτέ γνωστές, μια προσευχή που προηγουμένως δεν επιτρεπόταν να χρησιμοποιηθεί παρά μόνο από τα πιο εξυψωμένα πνευματικά Όντα. Ο ίδιος τη χρησιμοποίησε για πρώτη φορά, όπως μας λένε, την ώρα της Πανσελήνου του Ιουνίου του 1945, που αναγνωρίζεται ως η Πανσέληνος του Χριστού, όπως αντίστοιχα η Πανσέληνος του Μαΐου είναι εκείνη του Βούδα. Δεν ήταν εύκολο να μεταφραστούν οι αρχαίες αυτές φράσεις (τόσο αρχαίες ώστε δεν έχουν χρονολογία ή ιστορικό οποιουδήποτε είδους) σε σύγχρονες λέξεις, όμως αυτό επετεύχθη και η μεγάλη Επίκληση μπορεί τελικά να γίνει η παγκόσμια προσευχή.

Είναι τόσο αντιδραστική η ανθρωπίνη σκέψη, ώστε ο ισχυρισμός ότι αυτή αποτελεί τη μέγιστη των παγκόσμιων προσευχών και είναι ισότιμη με τις άλλες εκφρασμένες διατυπώσεις της πνευματικής επιθυμίας και πρόθεσης, θα επισύρει επίκριση. Αυτό όμως δεν έχει καμία σημασία. Λίγοι μόνο –πολύ λίγοι– χρησιμοποιούσαν τις πρώτες μέρες του Χριστιανισμού την Κυριακή Προσευχή, επειδή χρειαζόταν καταγραφή, έκφραση σε κατανοητούς όρους και κατάλληλη μετάφραση προτού γίνει εφικτή η πλατιά χρήση της. Η προσπάθεια αυτή χρειάστηκε αιώνες για να συντελεσθεί. Σήμερα διαθέτουμε όλες τις δυνατότητες για ταχεία διανομή και όλες τους έχουν επιστρατευθεί για την προώθηση αυτής της Μεγάλης Επίκλησης.

ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

Αυτές οι λίγες σκέψεις μπορούν να χρησιμεύσουν ώστε να αναζωογονηθεί η Επίκληση αυτή στις διανοίες σας και να προσλάβει μια νέα και ζωτική δύναμη. Συνδέεται μοναδικά με όλες τις αληθινές και αρχαίες πίστεις. Κρατά την ελπίδα του μέλλοντος και έχει σημασία και πρακτική σπουδαιότητα για το παρόν. Δεν είναι ασαφής ή νεφελώδης. Εκφράζει τις βασικές ανάγκες της ανθρωπότητας σήμερα – την ανάγκη για φως και αγάπη, για κατανόηση της θείας θέλησης και για τον τερματισμό του κακού. Λέει θριαμβευτικά: «Το φως ας κατέλθει στη Γη, είτε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη, ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων, είτε το Σχέδιο να σφραγίσει την πύλη του κακού». Τα συνοψίζει κατόπιν όλα αυτά με τα σαλπικτήρια λόγια: «Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη». Η έμφαση τίθεται πάντα στον τόπο της εμφάνισης και της εκδήλωσης – τη Γη.

Εκφράζει τις βασικές σημερινές ανάγκες της ανθρωπότητας σήμερα – την ανάγκη για φως και αγάπη, για κατανόηση της θείας θέλησης και για τον τερματισμό του κακού.

Θα έχετε ήδη προσέξει –καθώς μελετούσατε την Επίκληση– ότι υπάρχει στενή σχέση μεταξύ της πρώτης και της τελευταίας στροφής. Η ανθρωπότητα προορίζεται να γίνει ο ερμηνευτής της διανοίας του Θεού, εκφράζοντας έτσι ενεργό νοημοσύνη που κινητοποιείται από αγάπη και εκτελείται με θέληση. Η εποχή αυτή δεν έχει έρθει ακόμη, αλλά αν ο ανθρωπίνος χρονισμός είναι σωστός και η ορθή επιθυμία αρκετά ισχυρή, μπορεί για πρώτη φορά στην ανθρωπίνη ιστορία να αναγνωρισθεί

πλατιά αυτό το πεπρωμένο και οι άνθρωποι μπορούν να παρασυρθούν αυξανόμενα και εθελοντικά σε μια δραστηριότητα που συνιστά το ιδιαίτερο δικό τους πεπρωμένο. Αυτό αποτελεί πάλι έναν από τους κύριους σκοπούς της Επίκλησης. Η σταθερή της χρήση θα επιφέρει μια περιεκτική άποψη για την πνευματική ανάπτυξη και θα προσδώσει μια σύνθεση στην ανθρώπινη σκέψη, που μέχρι τώρα έλειπε. Καθώς θα «διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων», το θείο Σχέδιο θα γίνει ευρύτερα αισθητό και η θέληση-για-το καλό θα καταστεί ευρύτερα αντικείμενο επιδίωξης και επίκλησης.

Η ανθρωπότητα προορίζεται να γίνει ο ερμηνευτής της διάνοιας του Θεού, εκφράζοντας έτσι ενεργό νοημοσύνη που κινητοποιείται από αγάπη και εκτελείται με θέληση.

Αυτή μεγάλη επικλητική κραυγή είναι μια τριπλή κραυγή. Είναι η κραυγή για φως πάνω στο δρόμο και για την εισροή φωτός στους σκοτεινούς τόπους της Γης. Είναι επίσης μια κραυγή για περισσότερη αγάπη στον κόσμο, που εκφέρεται από ανθρώπους καλής θέλησης και ανθρωπιστικής νοοτροπίας. Είναι, τέλος, η ενορατική έκκληση των ζηλωτών και των μαθητών του κόσμου για την έκφραση της Θέλησης του Θεού. Αυτή η επίκληση αφορά ολόκληρη τη μέση ενστικτώδη ανθρωπότητα, τους άνδρες και τις γυναίκες καλής θέλησης και τους μαθητές του κόσμου, καθώς συνδυάζει το ένστικτο, τη νοημοσύνη και την ενόραση. Όλα συνυπάρχουν στη Μεγάλη Επίκληση. Ας διατηρείτε συνεχώς στο νου σας αυτή τη βασική συγχώνευση που βρίσκει πλέον ηχηρή έκφραση και αντλήστε θάρρος από τη μαζική προσέγγιση στην πηγή όλης της ζωής, της αγάπης και του φωτός. Τίποτα δεν μπορεί να αντισταθεί στο ενωμένο αίτημα των ανθρώπων παντού στον κόσμο, στις διαβαθμισμένες και συντεταγμένες γραμμές τους.

Η μνημειώδης σημασία αυτής της παρουσίασης μιας κοσμικής, πλανητικής και ατομικής άσκησης ευθυγράμμισης, προσευχής ή επίκλησης είναι ότι παρέχει, ως αποτέλεσμα της ορθής χρήσης της, μια πνευματική εισροή κατευθείαν στην καρδιά της ανθρωπότητας και από τις ύψιστες πηγές.

Η μοναδικότητα της Επίκλησης συνίσταται στο γεγονός ότι είναι στην πραγματικότητα μια σπουδαία μέθοδος ολοκλήρωσης. Συνδέει τον Πατέρα, τον Χριστό και την ανθρωπότητα σε μια μεγάλη σχέση. Ο Χριστός έδινε πάντοτε έμφαση στην Πατρότητα του Θεού, αντικαθιστώντας με αυτήν τον σκληρό και ζηλότυπο, φυλετικό Ιεχωβά. Στο 17ο κεφάλαιο του κατά Ιωάννη Ευαγγελίου (το οποίο είναι μία ακόμη από τις μείζονες πνευματικές εξαγγελίες του κόσμου) ο Χριστός υπογράμμισε τη σχέση ανάμεσα στην Χριστική συνείδηση και τη συνείδηση της Ίδιας της Θεϊότητας. Συνέδεσε την έννοια του Πνεύματος με τον πλήρως αναπτυγμένο εμποτισμένο από την ψυχή άνθρωπο, καθώς και την υποκείμενη ενότητα που υπάρχει ανάμεσα σε όλα τα όντα και σε κάθε μορφή, με τον Πατέρα. Η Μεγάλη Επίκληση συσχετίζει τη θέληση του Πατρός, την αγάπη της πνευματικής Ιεραρχίας και την υπηρεσία της Ανθρωπότητας σε ένα μεγάλο *Τρίγωνο Ενεργειών*. Το τρίγωνο αυτό θα επιφέρει δύο σημαντικά αποτελέσματα: τη «σφράγιση της πύλης του κακού» και την πραγμάτωση του Σχεδίου της Αγάπης και του Φωτός, μέσω της Δύναμης του Θεού που εξαπλώνεται στη γη μέσω της Επίκλησης.

Η Μεγάλη Επίκληση συσχετίζει τη θέληση του Πατρός, την αγάπη της πνευματικής Ιεραρχίας και την υπηρεσία της Ανθρωπότητας σε ένα μεγάλο Τρίγωνο Ενεργειών.

Αυτή η Επίκληση είναι, επίσης, μοναδική με την έννοια ότι επικαλείται και τις τρεις θείες όψεις ταυτόχρονα.

Κανείς δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή την Επίκληση ή προσευχή για φώτιση και αγάπη, δίχως να προκαλέσει ισχυρές αλλαγές στην προσωπική του στάση και πρόθεση ζωής. Ο χαρακτήρας

και οι στόχοι του θα μεταβληθούν και η ζωή του θα εξυψωθεί και θα αποβεί πνευματικά χρήσιμη. «Όπως σκέφτεται ο άνθρωπος στην καρδιά του, έτσι είναι», αποτελεί ένα θεμελιώδη νόμο της φύσης. Η διαρκής στροφή του νου στην ανάγκη για φως και η προσδοκία της φώτισης δεν μπορούν και δεν πρόκειται να είναι αναποτελεσματικές.

Το μόνο που ενδιαφέρει την πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη είναι να επωφεληθεί συνολικά η ανθρωπότητα από την πνευματική ευκαιρία. Μια ευκαιρία, που είναι σήμερα παρούσα με έναν τρόπο επιτακτικότερο από κάθε προηγούμενη φορά. Η Μεγάλη Επίκληση, μας έχει δοθεί αυτή την εποχή της ευκαιρίας για να την χρησιμοποιήσουμε σε συνεργασία με Εκείνους που τη χρησιμοποιούν εκ μέρους της ανθρωπότητας.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ

Η Επίκληση αυτή δεν ανήκει σε κάποιο άτομο ή όμιλο. Ανήκει σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι καλής θέλησης την χρησιμοποιούν καθημερινά σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η κορύφωση αυτής της συνεχόμενης επικλητικής δέησης πραγματοποιείται την ημέρα της Πανσελήνου του Ιουνίου. (Αυτή είναι η Πανσέληνος των Διδύμων που ορισμένες φορές συμβαίνει το Μάιο. Ο χρόνος της Πανσελήνου είναι αναγνωρισμένος σε όλο τον κόσμο και δεν επηρεάζεται από ημερολογιακές διαφορές). Εκείνη την ημέρα ηχεί μια ταυτόχρονη και οικουμενική εκφώνηση της Επίκλησης, ως μιας μεγάλης εξερχόμενης επικλητικής δέησης εξ ονόματος όλης της ανθρωπότητας.

Το Φεστιβάλ του Ιουνίου, που ανήκει τόσο μοναδικά στον Χριστό και δίνει έμφαση στη σχέση Του με την ανθρωπότητα, καλύπτει στην πραγματικότητα τρεις ολόκληρες ημέρες με διαφορετικό βασικό τόνο η καθεμιά:

1. Τον βασικό τόνο της *Αγάπης* με την ιεραρχική της έννοια –ελεύθερη από συναίσθημα, συγκίνηση και έμφαση στην προσωπικότητα– μια αγάπη που θυσιάζει και κατανοεί, που ενεργεί με δύναμη και αποφασιστικότητα, που εργάζεται για χάρη του συνόλου και όχι προς όφελος οποιουδήποτε ομίλου ή ατόμου.
2. Τον βασικό τόνο της *Ανάστασης* που δίνει έμφαση στο νέο φθόγγο της ζωντανίας, του ζώντος Χριστού και εκείνης της «περισσής ζωής» που την έκανε εφικτή ο (δεύτερος παγκόσμιος) πόλεμος, εξωθώντας σε μια επιστροφή στις πραγματικές αξίες.
3. Τον βασικό τόνο της *Επαφής*, μιας στενότερης σχέσης ανάμεσα στον Χριστό και στο λαό Του, ανάμεσα στην Ιεραρχία και την Ανθρωπότητα.

Η λέξη «βασικός τόνος» επιλέχθηκε εσκεμμένα και υποδηλώνει τον ήχο που προηγείται κάθε μεγάλης εισροής στο Φεστιβάλ του Μαΐου. Οι ενέργειες αυτές θα αποδεσμεύονται σε μια ιεροπρεπή τελετή καθεμιά από τις τρεις ημέρες. Σε κάθε τελετή ο Χριστός θα εκφωνεί μόνος την Επίκληση και ύστερα η ενωμένη Ιεραρχία θα απαγγέλει την κάθε ξεχωριστή στροφή, επικαλούμενη φως, αγάπη και θέληση-για-το καλό (μία για καθεμιά από τις τρεις ημέρες). Το αποτέλεσμα αυτής της ιεροπρεπούς επίκλησης στη διάρκεια τριών συνεχόμενων ημερών θα ακολουθήσει μια ημέρα κορύφωσης, κατά την οποία η Ιεραρχία θα εκφωνήσει ενωμένη και, οδηγούμενη από τον Χριστό, ολόκληρη την Επίκληση, προλογίζοντας κάθε στροφή με τον κατάλληλο βασικό της τόνο, και πάλι σε ομοφωνία.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κειμένου έχει βασιστεί σε αποσπάσματα, σε μερικές περιπτώσεις προσαρμοσμένα από τα ακόλουθα βιβλία της Αλικής Α. Μπέιλη: *Μαθητεία στη Νέα Εποχή* - τόμ. II, *Οι Ακτίνες και οι Μνήμες*, *Η Επανεμφάνιση του Χριστού*, *Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας*, *Η Εξωτερική της Ιεραρχίας*.

Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ

Η απόδοση των «επτά αρχαίων μορφών λέξεων» σε σύγχρονη γλώσσα ήταν η ύψιστη επίτευξη της στενής συνεργασίας επί 30 συναπτά έτη μεταξύ της Αλίκης Μπέιλη και του Θιβετανού Διδασκάλου, Τζβαλ Κχουλ, ενώ για περισσότερα από 70 χρόνια η Μεγάλη Επίκληση έχει ηχήσει σε ολόκληρο τον κόσμο και έχει μεταφραστεί σε περισσότερες από 70 γλώσσες και διαλέκτους. Ως αποτέλεσμα της παγκόσμιας χρήσης της κατά τη διάρκεια των ετών, οι επικληθείσες μέσω της Μεγάλης Επίκλησης ενέργειες, μπορεί τώρα να ειπωθεί, ότι έχουν αγκυροβολήσει βαθιά στην ανθρώπινη συνείδηση.

Υπήρξε από πάντα πρόθεση του Θιβετανού, η Μεγάλη Επίκληση να κυκλοφορήσει μαζικά και να γίνει μια παγκόσμια προσευχή. Σήμερα, σε έναν αυξανόμενο πλουραλιστικό και πολυπολιτισμικό κόσμο, η ανάγκη που προκύπτει είναι να γίνει γνωστή η Μεγάλη Επίκληση σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους. Το ζήτημα αυτό φαίνεται ακόμα πιο επιτακτικό σήμερα, αν λάβουμε υπόψη ότι το έτος 2000 συνέβη μία ακόμη κρούση της Σαμπαλλικής ενέργειας –της θέλησης– και ότι η Μεγάλη Επίκληση είναι ο μείζων πράκτωρ μετασχηματισμού της ανθρώπινης θέλησης.

Η γλώσσα είναι ένα ζωντανό, μεταβαλλόμενο μέσο έκφρασης, που συμβαδίζει με τις αλλαγές στην ανθρώπινη συνείδηση. Ως εκ τούτου, μετά από αρκετή συζήτηση, στοχασμό και ομαδικό διαλογισμό, τα μέλη του διεθνούς Σώματος Συμβούλων του Λούσις Τραστ και ο κεντρικός όμιλος που εργάζεται στα τρία κέντρα κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι λόγω της μαζικής διανομής της Μεγάλης Επίκλησης –για την οποία υπάρχει η πρόθεση να είναι το μάντραμ του ίδιου του Χριστού για την Υδροχοϊκή εποχή– θα πρέπει να επιτραπούν μικρές γλωσσικές διαφοροποιήσεις, χωρίς να αλλάξει το νόημά της. Ελπίδα μας είναι ότι, αν αυτή η απόφαση δώσει τη δυνατότητα σε περισσότερους ανθρώπους να εργαστούν με τη Μεγάλη Επίκληση σε μία ελαφρώς προσαρμοσμένη μορφή, αυτό θα εξακολουθήσει να προωθεί το μετασχηματισμό της συνείδησης, τόσο αναγκαίο σε αυτή την περίοδο της πλανητικής κρίσης.

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
 Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
 Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
 Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
 Είθε ο Ερχόμενος να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
 Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
 Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
 Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
 Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο
 πάνω στη Γη.

(προσαρμοσμένη)

Για περαιτέρω σκέψεις σε ότι αφορά την τροποποίηση της Μεγάλης Επίκλησης παρακαλούμε επισκεφτείτε το τμήμα της ιστοσελίδας μας για την Μεγάλη Επίκληση: www.lucistrust.org/el/the_great_invocation/adapted_great_invocation

Η ομορφιά και η ισχύς αυτής της Επίκλησης έγκειται στην απλότητά της και στην έκφραση ορισμένων κεντρικών αληθειών τις οποίες όλοι οι άνθρωποι αποδέχονται έμφυτα και φυσιολογικά – την αλήθεια ότι υπάρχει μια βασική Νοημοσύνη την Οποία αόριστα ονομάζουμε Θεό· την αλήθεια ότι πίσω απ’ όλα τα εξωτερικά φαινόμενα η κινητήρια δύναμη του σύμπαντος είναι η αγάπη· την αλήθεια ότι μια μεγάλη Ατομικότητα που οι Χριστιανοί ονομάζουν Χριστό, ήρθε στη γη κι ενσωμάτωσε αυτήν την αγάπη, έτσι ώστε να μπορέσουμε να την κατανοήσουμε· την αλήθεια ότι η αγάπη και η νοημοσύνη είναι αποτελέσματα εκείνου που αποκαλείται θέληση του Θεού και τελικά την αυταπόδεικτη αλήθεια ότι μόνο μέσω της ίδιας της ανθρωπότητας μπορεί το θείο Σχέδιο να πραγματοποιηθεί.

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
 Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
 Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
 Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
 Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
 Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
 Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
 Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
 Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο
 πάνω στη Γη.

* Πολλές θρησκείες πιστεύουν σε έναν Παγκόσμιο Διδάσκαλο, έναν «Ερχόμενο», τον οποίον αποκαλούν με διάφορα ονόματα, όπως Κύριο Μείτρέγια, Ιμάμ Μαχντί, Κάλκι Αβατάρ και Μποντισάτβα. Αυτές οι εκφράσεις χρησιμοποιούνται ορισμένες φορές σε διασκευές της Μεγάλης Επικλήσης για ανθρώπους συγκεκριμένων δογμάτων.

Suite 54
 3 Whitehall Court
 London SW1A 2EF
 UK

120 Wall Street
 24th Floor
 New York NY 10005
 USA

Rue du Stand 40
 Case Postale 5323
 1211 Geneva 11
 Switzerland

www.lucistrust.org

